Валерія Шевчука має виразні міфологічні та фольклорні витоки, що характеризуються реміфологізованою сюжетною обробкою, унікальною модифікацією фольклорної образності. Письменник трансформує традиційні міфологічні образи та мотиви в річищі сучасних ідейно-естетичних та морально-філософських проблем.

ЛІТЕРАТУРА
1. *Адамчук Н.* Традиційна міфологія як основа художньої концепції Валерія Шевчука: Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.01.01. – Луцьк, 2009.
2. *Бахтин М.* Вопросы литературы и эстетики. – М., 1975.
3. *Городнюк Н.* Знаки необарокової культури у творчості Валерія Шевчука: компаративні аспекти: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Дніпропетровськ, 2003.
4. *Грабович Г.* Кохання з відьмами // *Критика*. – 2000. – № 7-8.
5. *Давидюк В.* Первісна міфологія українського фольклору. – Луцьк, 1997.
6. Євхан *Н.* Художні засоби та прийоми фольклорної поетики у творчій практиці Валерія Шевчука // *Дивослово*. – 2003. – № 6.
7. *Лотман Ю.* Анализ поэтического текста. –Ленинград, 1972.
8. *Лотман Ю.* Внутри мыслящих миров: Человек – текст – семиосфера – история. – М., 1996.
9. *Мелетинский Э.* Поэтика мифа. – М., 1976.
10. *Новий* тлумачний словник української мови: У 3 т. – К., 2007. – Т. 2.
11. *Павлишин М.* Мітологічне, релігійне та філософське у прозі Валерія Шевчука // Канон та іконостас: Літературно-критичні статті. – К., 1997.
12. *Панченко В.* Маленькі свята серед буднів // *Вітчизна*. – 1988. – № 2.
13. *Пивоварська А.* Дім на горі // *Сучасність*. – 1992. – № 3.
14. *Поліщук Я.* Поліфункціональність міфу в поетиці модернізму // *Слово* і Час. – 2001. – № 2.
15. *Рябчук М.* Книга добра і зла за Валерієм Шевчуком // *Вітчизна*. – 1988. – № 2.
16. *Рыбаков Б.* Язычество Древней Руси. – М., 1987.
17. *Соловей Е.* Поезія пізнання: Філософська лірика в сучасній літературі. – К., 1991.
18. *Тарнашинська Л.* Художня галактика Валерія Шевчука. – К., 2001.
19. *Федоров В.* Романтический художественный мир: пространство и время. – Рига, 1988.
20. *Шевчук В.* Стежка в траві. Житомирська сага: У 2 т. – Харків, 1994. – Т. 1.
21. *Энциклопедия* символов, знаков, эмблем / Сост. В. Андреева и др. – М., 2000.

Наші презентації

Борис Мозолевський. Поезії: Літературно-художнє видання. – К.: Темпора, 2007. – 584 с.: іл.

Найповніше видання поетичного доробку Бориса Мозолевського (1936–1993) – не лише відомого українського археолога, а й талановитого поета – куди також увійшли не публіковані раніше твори. Перед читачем постає багатогранний поетичний світ автора, у якому знайшло відображення наше буття в розмаїтті образів – від величного й загадкового скіфського царя й ніжної скіф'янки Опії до журавлів-веселиків на степом та доброго котика Микитки. Книжка містить і статтю Б. Мозолевського "Шлях до себе", яка була підготовлена як виступ на радіо, та ілюстративний фотододаток.

Шевченко Т.Г. Кобзар: Повна ілюстрована збірка [Текст] / Передм. І. Дзюби. – Харків: Книжковий клуб "Клуб Сімейного Дозвілля", 2009. – 720 с.: іл.

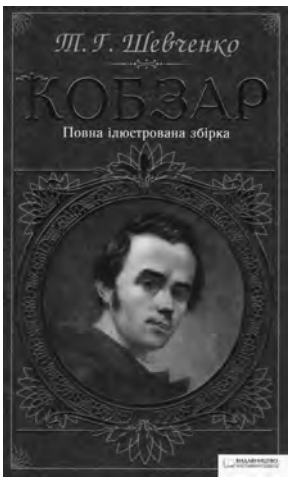

Видання презентує читачеві новий образ поета й художника. Поряд із уточненими текстами, виправленими за оригіналами рукописів і першодруків, подано автографи, ілюстрації Шевченка до його власних поезій, численні автопортрети, а також маловідомі картини й малюнки. Ґрунтовна предмова Івана Дзюби докладно висвітлює життєвий і творчий шлях митця. Упорядкування текстів і коментарі належать Сергієві Гальченку. Статтю про малярську спадщину Т.Шевченка та коментарі до малярських творів написала Тетяна Андрущенко.

ВСЕСВІТ. – 2009. – № 5-6

Більша частина журналу присвячена сучасній сербській літературі. Відкривається романом Мілети Проданович "Сад у Венеції", фантасмагоріями Сави Дам'янова "Всесербські правителі та найбільші світові рабині пороку", "Мемуари", "Тіто є (був) я". Сербська жіноча проза представлена творами Єлени Ленґолд "Не люблю тебе", Мар'яни Джурджевич "Високо при дворі князя Мирослава" (уривок з роману "Охоронці святині"), Любіци Арсич "Їй-бо, не знаю, чого ти роками приятелюєш із цим кретином", "Що скажуть люди, чому я ніде не з'являюсь із своїм чоловіком", Віди Оґнєнович "Ностальгія", Ясміни Михайлович "Дитя сонячного човна". Про ці твори розповідає Слободан Владушич ("Постфеміністська сербська жіноча проза"). У рубриці "Новітня література" надруковано фрагменти з поеми Мікаеля Ґлюка "Перший день творіння", "Розмову перекладача з поетом" (Іван Рябчій – Мікаель Ґлюк), "Країну ураганів" Пола Креншо. Рубрика "Письменник. Література. Життя" містить ексклюзивне інтерв'ю Юрія Микитенка з Григорієм Чхартішвілі "Острівна держава Бориса Акуніна", статті "Іванові Салику – 70" Віктора Шовкуна, "З когорти перекладачів-шістдесятників" Ольги Крупко, "Один із племені Капністів"; "Перекладацькі студії" – статті "Перекладацький доробок Григорія Кочура" Олександра Чередниченка та "З газет не витрусиш чарівного пилку, або *що* "нового" в *новому* перекладі "Пітера Пена"?" Ірини Піговської, "Шляхи мистецтва" – "Товаріщ" Бульба, або кіноідеологія не від Гоголя" Дмитра Дроздовського", "Країни. Міста. Люди" – "Паломництво на дах світу" Олени Скрипник; "З погляду рецензента" – рецензії Максима Стріхи та Оксани Тебешевської. Публікуються також уривки з другої книжки "Тіні дракона Чен Гуана" з трилогії парадоксів і артефактів "Клейноди Троянди і Хреста" Олександра Кульського.

ВСЕСВІТ. – 2009. – №7-8.

Номер відкривається рубрикою “Література XX сторіття і новітня”, де вміщено повість Ван Аньї “Дядечкова історія”, “Звернення до Бога” Ферідуна Займоглу, “Мініатюри” Марека Вадаса, “Для Есме з любов’ю і мерзотою” Джерома Девіда Селінджера, “Сонні грає блюз” Джеймса Болдуїна, “Нашестя гунів” Артура Конан-Дойла (до 150-річчя від дня народження) та “Шахопоезію” (Хорхе Луїс Борхес та Ораціо Аміл Мейлан) з передмовою Анатолія Мойсієнка “Шахові па аргентинського танго”). У рубриці “Скарбниця” публікується п’єса Людвіга Тіка “Кіт у чоботях”, у рубриці “Літературні ілюстрації” – уривок з роману Умберто Еко “Загадковий вогник королеви Лоани”. У рубриці “Письменник. Література. Життя” зі статтями виступають Ольга Токарюк (“Від перекладача “Загадкового вогника королеви Лоани”), Борис Шалагінов (“Про Людвіга Тіка та його “Кота у чоботях”), Євгенія Волощук “Духу не вгашайте…”: на спомин про Дмитра Затонського”, інтерв’ю з британським письменником Бернардо Карвальйо “Мене шокували книги Анни Політковської…”. Дмитро Дроздовський рецензує монографію Івана Яцканина “Діалог літератур”, Ніна Харчук – книгу-альбом Мирослави Мудрак “Понад кордонами. Модерна українська графіка 1914 – 1945”, Інна Пархоменко ділиться враженнями від стародавнього сирійського міста (“Урфа – місто пророків”). Маріанна Сороневич пише про некоректні стереотипи у ставленні до трудової еміграції, Марія Козачок – про підготовку до першого конкурсу української книги в Італії (“Україніка”), Іван Жежера розповідає про візит до Києва видатного сербського письменника, художника й перекладача Мілети Продановича, Ганна Дика – про свято Бернса і Шевченка в Единбурзі (“Новини культури”). Триває публікація з другої книжки Олександра Кульського “Тіні дракона Чен Гуана” з трилогії парадоксів і артефактів “Клейноди Троянди і Хреста” (“Ойкумена”).

“Творча особистість Т. Г. Шевченка і проблема збереження самобутності національних культур в умовах глобалізації”: Матеріали V Всеукраїнської науково-методичної конференції 21-23 травня 2008 року / Під. ред. проф. Рудякова О. М. – Сімферополь, 2008.

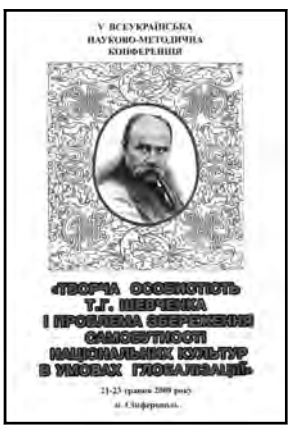

Черговий збірник матеріалів шевченківської конференції, яку щороку проводить Кримський республіканський інститут післядипломної педагогічної освіти в Сімферополі, прикметний розмаїттям досліджуваних питань: привертають увагу, зокрема, мовознавчі статті Л. Мацько “Тарас Шевченко як знакова постать у полілозі національних культур” та В. Жайворонка “Творча особистість Т. Шевченка і нова українська літературна мова”; проблемам сучасного шкільного шевченкознавства присвячена розвідка В. Пахаренка; шевченкознавчу спадщину І. Огієнка вивчає М. Вишняк. Цікавою якнайширшому читачеві буде стаття Ю. Барабаша “Якби з ким сісти хліба з’їсти…” Мотив самотності в поезії Т. Шевченка”. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка представлений О. Боронем – “Повість Михайла Рубашова “Багряні тіні” в інтер’єрі радянської шевченкіани”. Значна частина збірника відведена публікаціям педагогічно-популяризаторського спрямування.

О.Б.

Ушкалов Л.В. Тарас Шевченко. – Харків: Фоліо, 2009. – 122 с. – (Знамениті українці).

Науково-популярна книжка Леоніда Ушкалова знайомить широкий загал із життєписом та окремими моментами творчості Тараса Шевченка – без зайвої патетики, розумно, проникливо, доступно, а головне – цікаво. Авторові вдалося у стислому форматі дати уявлення про поета як про життєлюбну, дотепну людину з трагічною долею й водночас – непересічну постать. Вона заповнює нішу загальнодоступних компетентних видань, призначених як для учнівської аудиторії, студентів неспеціальних факультетів, так і для масового читача. Л.Ушкалов прагне відтворити "незабронзовілий" образ Шевченка, наводить масу цікавих деталей та життєвих подробиць, уникаючи при цьому тиражування сумнівних, хоч і привабливих легенд: так, він документально точно відтворює обставини знайомства молодого Шевченка з І. Сошенком, не повторюючи поширену версію, джерелом якої стала повість "Художник". Водночас не утримується від спокуси навести розповідь про нібито намальований Шевченком генеральський портрет, зазначивши, утім, що це радше анекдот, аніж реальний факт із біографії.

Говорячи про обставини викупу Шевченка з кріпацтва, мабуть, усе ж таки варто було б додати, що царська родина вкрай повільно вносила кошти за лотерею й далеко не в повному обсязі, що змусило її організаторів проводити ще одну, в якій розігрувалася замовлена художнику М. Бикову копія портрета В. Жуковського роботи К. Брюллова. Так само, здається, надто стисло сказано про обставини розриву Шевченка з К. Піуновою – на основі доволі прикрашених спогадів самої актриси, тоді як раптове охолодження поета залишається не зовсім умотивованим, адже справа не тільки в її формальній відмові. Та й "акварельний портрет Гребінки" переважно атрибутується нині як портрет невідомого, оскільки має мало схожого із зовнішністю самого Є. Гребінки. Звісно, це вже деталі, у цілому ж книжка заслуговує на перевидання значно побільшеним накладом.

О. Боронь

Дмитро Дорошенко. Мої спомини про давнє минуле (1901–1914 рр.): Науково-популярне видання. – К.:Темпора, 2007. – 272 с.: – іл.

"Мої спомини про давнє минуле" Дмитра Івановича Дорошенка (1882–1951), визначного історика і громадського діяча, присвячені добі початку XX ст. (1901–1914 рр.), коли відбувалося становлення українського національного руху. Автор споминів – блискучий мемуарист, який не лише подає опис подій, свідком яких був, а й дає нам змогу відчути дух і сподівання того часу, знайомить із дуже відомими вже тоді діячами українства – літераторами, митцями, журналістами, науковцями, меценатами – та можливість простежити за виходом на публічну арену тих постатей, які відіграють історичні ролі пізніше – за доби Визвольних змагань. Дмитро Дорошенко, людина щирої і конструктивної вдачі, мав величезне коло спілкування, широкі зацікавлення, пов'язані з різними куточками України. Саме тому його праця – справжня енциклопедія тодішнього українського суспільного й культурного життя, до того ж написана живою мовою з виразними, виваженими й точними характеристиками людей та подій.